

Krystyna Przewoźna

Kunin, pow. Ostrołęka. Stanowisko 1

Informator Archeologiczny : badania 8, 108-109

1974

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

KALDUS, pow. Chełmno	patrz wczesne średniowiecze
KAMIENCZYK, pow. Wyszków	patrz okres wpływów rzymskich
KIETRZ, pow. Głubczyce Stanowisko 1	patrz epoka brązu
KŁYŻÓW, pow. Stalowa Wola Stanowisko 2	patrz okres halsztacki
KONOPNICA, pow. Wieluń Stanowisko 5	patrz okres wpływów rzymskich
KRYSPINÓW, pow. Kraków Stanowisko 2	patrz okres wpływów rzymskich
KRUPICE, pow. Siemiatycze Stanowisko 1a	patrz okres wpływów rzymskich
KRUSZA ZAMKOWA, pow. Inowrocław Stanowisko 3 i 13	patrz neolit-
KUNIN, pow. Ostrołęka Stanowisko 1	Katedra Archeologii Pra- dziejowej i Wczesnośrednio- wiecznej Uniwersytetu Warszawskiego

Badania prowadziła doc.dr hab. Krystyna Przezońska.
Finansował WKZ w Warszawie. Drugi sezon badań.
Osada z okresu późnolateńskiego.

Kontynuowano przekrój osady po linii wschód-zachód - prostopadlej do krawędzi doliny Orza. Uzyskano zasięg osiedla wynoszący na tej osi około 160 m. Opierając się na obserwacji, iż warstwa kulturowa /sondaże/ zanika, ceramika z okresu późnolateńskiego na powierzchni pola jest nieliczna oraz ukształtowania terenu /krawędzi doliny/ ustalono południowy zasięg osiedla. Natomiast północna krawędź osiedla nie jest uchwycona; wzdłuż doliny Orza mogły znajdować się jeszcze zabudowania i urządzenia gospodarcze, bowiem miąższość warstwy kulturowej jest tu nierównomierna. Na linii północ-południe zasięg osiedla wynosił około 150-200 m. Zatem wg aktualnego rozpo-

nania, całość osady należy szacować na minimum 2,5 - 3 ha. Z tego w sumie odkryto 5,5 ara.

W centrum osady rozkopano 2,5 ara. Występowały tu charakterystyczne dla tej osady duże, płaskie skupiska kości i gęsto rozrzuconych ułamków ceramiki. Ich rozmiary wynosiły przeciętnie 1,0 - 2,5 m średnicy; kształt był w przybliżeniu prostokątny lub kwadratowy o silnie zaokrąglonych narożnikach, płaskie dna; także warstwa kulturowa w tych miejscach była zazwyczaj intensywniejsza, tzn. grubsza i bardziej tłusta. Wskazywałoby to, że są to pozostałości zabudowań, najprawdopodobniej typu półziemianek. Paleniska w ich obrębie były owalne lub koliste o średnicy ok. 0,65 - 0,80 m zbudowane z jednej warstwy kamieni polnych. Zawierały niewielką ilość ceramiki i spalenizny.

Występowały też ślady małych jam zawierające nieliczne ułamki ceramiki, a w jednym wypadku fragment zapinki brązowej z początku okresu rzymskiego/?/.

Ślady słupów są rzadkie, rozproszone, nie dają się powiązać w sensowne układy.

Ceramika z osady - to przede wszystkim typowe formy późnolateńskie oraz mniej charakterystyczne, prawdopodobnie wczesno- i środkowolateńskie.

Z zabytków znaleziono: a/ 2 zapinki - późnolateńską typu K wg J. Kos-trzewskiego i fragment wczesnorzymskiej /?/; b/ fragment żelaznego okucia /brzegu tarczy /?/; fragmenty nieokreślonych przedmiotów żelaznych; d/ 5 przęślików glinianych dwustożkowych i 1 przęślik beczułkowaty; e/ motyka rogowa/?/ - bardzo słabe ślady obrówki; f/ osełka kamienna; g/ rozcieracze kamienne.

W wyniku dotychczasowych prac wykopaliskowych ustaloni w przybliżeniu zasięg osady, ocenić będzie można jej charakter, rodzaj i sposób zabudowy i okres użytkowania. Zatem pierwszy etap badań terenowych uznano za zakończony.

MAŁUSY WIELKIE, pow. Częstochowa
Stanowisko 1

patrz
okres halsztacki

MASZKOWICE, pow. Nowy Sącz

patrz
okres halsztacki

MIERZYN, pow. Piotrków Tryb.
Stanowisko 1

Muzeum w Tomaszowie
Mazowieckim

Badania prowadził mgr Marcin Gąsior. Finansował
WKZ w Łodzi. Trzeci sezon badań. Cmentarzysko